

fornødne lempelser kan finde anvendelse, såfremt de opfylder de i § 2, henholdsvis § 3, angivne betingelser, jfr. § 5.

Da forholdene kan ændre sig, efter at klassificeringen af en privat fællesvej har fundet sted, foreslås det i *stk. 2*, at vejmyndigheden, hvis forholdene har ændret sig, kan ændre en vejs klassebetegnelse. Dette kan medføre, at der, hvis vejmyndigheden forlanger det, skal foretages ændringer ved vejens længde- og tværprofil, jfr. § 38.

Til § 23: (udkast § 18, stk. 2).

Det foreslås i *stk. 1* udtrykkeligt at angive, at udlæg af private fællesveje i almindelighed skal foretages af vedkommende grundens ejere. Denne bestemmelse er i overensstemmelse med hidtidig retstilstand.

Det har imidlertid vist sig, at der i mange tilfælde kan opstå behov for, at det vejudlæg, som foretages over en enkelt privat grund, også kan fortsættes ind på en tilstødende grund, selv om denne er i privat eje. Det kan endvidere i mange tilfælde anses for praktisk, at vejmyndigheden selv kan tage initiativet til udlæg af private fællesveje. Det foreslås derfor i *stk. 2*, og *stk. 3*, at der gives udtrykkelig hjemmel for vejmyndigheden i begge henseender. Arealer, der er krævet udlagt efter *stk. 2* og *3*, kan efter § 40, *stk. 3*, kun kræves afstået til vejanlægget mod fuld erstatning, og efter § 37 kan ejeren, hvis selve udlægget hindrer ham i en rimelig udnyttelse af arealet, under de i paragraffen angivne omstændigheder kræve overtagelse af arealet. I begge tilfælde skal kommunen betale for overtagelsen, jfr. § 64.

Til § 24: (udkast § 18, stk. 1, 3. 4 og 5, 1. pkt.).

I § 24 foreslås givet visse direktiver til vejmyndigheden med hensyn til, hvad denne skal påse ved godkendelsen af udlæg af private fællesveje, jfr. *stk. 2*. Ved disse bestemmelser har man søgt at tilgodese både færdselsmæssige hensyn og hensynet til bebyggelsen, herunder også foreliggende byplandispositioner. Når de i *stk. 2* nævnte hensyn efter vejmyndighedens skøn på fyldestgørende måde er tilgodeset, skal godkendelse af vejudlægget meddeles, jfr. *stk. 3*.

For at de krav, der stilles af vejmyndigheden ved udlægget af private fællesveje, kan blive så hensigtsmæssige som muligt, er det i *stk. 4* i lighed med bestemmelsen i lov om offentlige veje § 6 om bl. a. vejregler for offentlige veje foreslået, at ministeren for offentlige arbejder kan udfærdige almindelige retningslinjer for private fællesvejs linjeføring, længde- og tværprofil m. v. til vejledning

for vejmyndighederne. Under hensyn til den nære forbindelse mellem de private fællesveje og den omgivende bebyggelse foreslås det, at vejreglerne for de private fællesvejes vedkommende skal udfærdiges efter forhandling med boligministeren.

Til § 25: (udkast § 18, stk. 1 og 6-8).

Stk. 1 må sammenholdes med § 22, *stk. 3*, hvor-efter der til klassificering af private fællesveje eller udlagte private fællesveje som veje i klasse I kræves samtykke af vedkommende højere vejmyndighed.

I *stk. 2* er stillet forslag om de bredder, hvori private fællesveje kan kræves udlagt. Disse regler skal som foran nævnt afløse bl. a. reglerne i bygge-lovens § 22, hvorefter private veje til bebyggelse skal udlægges med mindst 10 m og kan kræves udlagt med indtil 20 m bredde, for korte, blinde veje kan udlægsbredden dog tillades nedsat til 6 m.

Efter forslaget er udlægsbredderne fastsat under hensyn til den forventede færdselsmæssige betydning af de forskellige klasser af veje, (jfr. herom bemærkningerne til § 22), og de varierer derfor fra indtil 18 m for veje af klasse I og II, 10 m for veje af klasse III til 7 m for veje af klasse IV. Om udlæg af private fællesveje af klasse I i indtil 22 m mod erstatning for de 4 sidste m, når de kræves stillet til rådighed for vejanlægget, se § 30, *stk. 1*. Da der ved byplanvedtægt kan ske en detaljeret planlægning af det offentlige og private vejnet, kommer breddebestemmelserne ikke til anvendelse på veje, fastlagt ved byplanvedtægt, jfr. § 43.

Da byggeoven i tilfælde af ny bebyggelse giver hjemmel til tilvejebringelse på privat grund af de fornødne arealer til parkerede og holdende vogne (jfr. nærmere bygningsreglementets kap. 2.1.3.) foreslås der ikke givet almindelige regler om tilvejebringelse af parkeringspladser og holdebaner i forbindelse med udlæg af private fællesveje. Tilstedeværende bebyggelse langs en vej eller en strækning af en ny vej, der udlægges, kan imidlertid bevirke, at der ikke i medfør af byggeovngivningen kan fremskaffes de fornødne holde- og parkeringsarealer på de til den nye vej grænsende grunde. Det foreslås derfor i *stk. 3*, at vejmyndigheden i sådanne tilfælde kan kræve udlagt holdebanearealer med en samlet bredde af indtil 6 m ud over den foreskrevne maksimale udlægsbredde. I stedet herfor kan kræves udlagt et areal af tilsvarende samlet størrelse til parkeringsplads. Forslaget omfatter kun veje af klasse I-III, da problemet næppe vil komme frem ved udlæg af veje, der alene betjener landbrug, skovbrug eller fiskeri (klasse IV-veje).